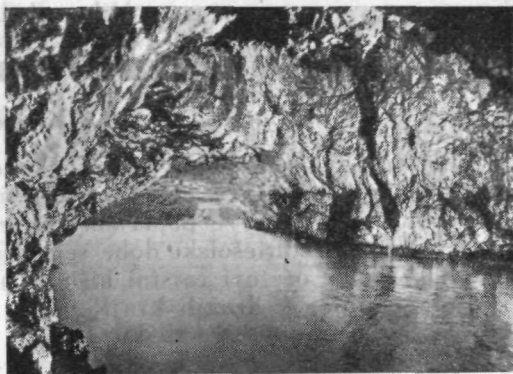

srebrnih odtenkov je. Slično je v tej kaprijski modri votlini, ki je vsa razsvetljena s srebrno modrino. Sončna luč se v votlini v vodi tako lomi, da se razkraja v njene sestavne mavrične barve. Vozili smo se kot meglene sence po tej votlini, naši obrazi pa so bili sedaj rumeni, sedaj modri ali zeleni. Ribiški dečki so goli poskakali v vodo in plavali med čolni: njihova telesa so bila vsa v barvah in kot s srebrnimi biseri posuta. Pomočič v vodo roko ali veslo in se ti zdi kot srebro: ju dvigneš in od njih padajo kapljice živega srebra. Taki sta Kaprijska azurna votlina in Biševska modra špilja, dvoje edinstvenih otoških dvoran, kakor dvoje kraljevskih soban iz pravljic!

Modra votlina na Capriju

Zopet smo na našem brodu, ki je čolnarjem vrigel dve dolgi in močni vrvi, da so se nanje privezali. Pod razvalinami starih obmorskih vil, z balkoni in okni v kamnitih okvirih pa poganja skalna rastlina agava svoj prvi in zadnji cvet. Desetletja je srkala med skalami sokove za svoj smrtni cvet, sedaj je pognal visoko v modro mesečino in pod okni poje svojo prvo in zadnjo pesem.

V temno morje je na zapadu padalo rdeče sonce ter se razlilo po modri gladini, kot bi položil nanjo veliko in zlato preprogo. Nebesna in morska modrina se je spojila v mehko in sanjavo noč pod južnim nebom. Gledaš v prelivajoče se temne modrine, v mlečno belino morskih pen, ki so še za svoje bisere ujele večerno zarjo in nekdo pripoveduje čudovito pravljico o kraljični in o ribiču. Na morski skali čaka mlada kraljična, da ji ribič prinese z dna morja školjkin biser. Ribič se je potopil na morsko dno, da najde školjko z biserom. Že se dviga z njo na morsko gladino. Kraljična mu veli, naj živo školjko odpre. Ribič ji s silo odpre oklep in za enim je zasijal moder biser. Podal je umirajočo školjko z biserom kraljični v roko. Kraljična je školjki biser iztrgala. Tedaj pa je školjka zadnjič poslala biseru žarek, ki je segel kraljični do srca in ga ji prebodel. Kraljična se je zgrudila mrtva na tla, biser pa se je zakotalil v morje. Na obali pa je pel agavin cvet svojo smrtno pesem sebi in kraljični...

Mauser Karel

Pesem

**Marjetka marjetici lističe trga,
vetrček topli ji kodrčke stresa,
liste odnaša in z dekllico šteje:
pekel — vice — nebesa.**

**Tiho Marjetka šteje in šteje.
Listič je zadnji — zdaj se zasmije.
Smeh gre z vetričem preko polja —
Marjetka vesela v nebesa bo šla.**